

той видѣлъ едного отъ останалитѣ живи офицере на Орловския полкъ, отъ когото слушалъ, че неповредени отъ всичкото полкъ останае не повече отъ 800 души войници, а офицере въ всичко седемъ, въ това число и храбрия майоръ Боян Радзевичъ; послѣдния се едва спасилъ като се хвърлил въ рѣката, въ при това изпоранилъ си лицето.

5-ий ДЕКЕМВРИЙ

Сутренъта идва адъютантиня на 7-та дружина поручикъ Дѣловъ; ходихме по лавкитѣ да си купимъ нѣкой нѣщо сѣщето несносно време. Въ Габрово гостилницитѣ растахъ като гѣби; изникна и още една; това е единъ видъ развлечение, да свърнемъ да си похапнемъ, дѣто намѣрихме и нашитѣ артиллеристи; тѣ сѣщо дошле да си понакукужѣ нѣкоя и други нѣща за сутрешния имъ батареенъ празникъ. Батарейния Командиръ, капитанъ Орловъ, ме покани и мене на госте.

Надвечеръ, като си взехъ збогомъ отъ капитана Ефремова, върнахъ се назадъ на позицията и пакъ трѣбваше да се кажъ, дѣто ходихъ въ Габрово; лошото време не престави, мокрия снѣгъ миѣ лицето ми, а коня прѣска съ заднитѣ крака ботушатѣ и горнитѣ ми дрѣхи съ лепкава калъ. На долината се натъкнахъ на една сурия вълци, които плашаво бѣгаха по песеката на града. Нѣмаше край мое удовѣлствие, когато ми се мерна огъня, накладенъ на единъ отъ постовѣтъ на нашитѣ опълченци; приближавамъ се — оликватъ ме, азъ пакъ незнамъ пропуска; пакъ добръ че войницитѣ се случиха отъ моята бригада и ме познаватъ лично, тѣй щото преминахъ безъ спѣвки; отъ тукъ до Стоманецъ всичко една и половина верста по каменистъ и не твърдъ каленъ пѣтъ, азъ можехъ и да препустяжъ. Сигнахъ мокръ каленъ и бѣхъ доста доволенъ отъ своята сиромашка колибка.

6-ий ДЕКЕМВРИЙ

Сутренъта молебствие на позицията на планинската артиллерия, а сѣтъ пиршество, натакмено отъ батарейния